

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2012. július 19.*

„Fellebbezés — Kereskedelempolitika — Dömping — Kínából származó glifozát behozatala — 384/96/EK rendelet — A 2. cikk (7) bekezdésének b) és c) pontja — Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozások jogállása — A »jelentős állami beavatkozás« fogalma a 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése értelmében — A gyártó részvényesi közgyűlését de facto irányító állami részvényes — Az ilyen irányításnak a »jelentős beavatkozással« való azonosítása — Exportszerződések lebélyegzésére vonatkozó eljárás értékelése — A bírósági felülvizsgálat korlátai — A benyújtott bizonyítékok értékelése”

A C-337/09. P. sz. ügyben,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch Rechtsanwalt)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. augusztus 18-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd** (székhelye: Jiande City [Kína], képviseli kezdetben: D. Horovitz avocat, később: F. Graafsma, J. Cornelis, A. Woolich advocaten, valamint K. Adamantopoulos dikigoros és D. Moulis barrister)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. Scharf, N. Khan és Talabér-Ritz K., meghatalmazotti minőségben),

az **Association des utilisateurs és distributeurs de l'agroChimie européenne (Audace)** (képviseli: J. Flynn QC)

beavatkozók az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, J. Malenovský és M. Safjan tanácselnökök, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilesič (előadó), A. Arabadjiev, C. Toader és J. J. Kasel bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. november 29-i tárgyalásra,
a főtanácsnok indítványának a 2012. január 19-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az Európai Unió Tanácsa a fellebbezésében az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-498/04. sz. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group kontra Tanács ügyben 2009. június 17-én hozott ítéletének (EBHT 2009., II-1969. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) a hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a Kínai Népköztársaságból származó glifosztát [helyesen: glifozát] behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2004. szeptember 24-i 1683/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 303., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) 1. cikkét a Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd elnevezésű társaságot (a továbbiakban: Xinanchem) érintő részében.

Jogi háttér

- 2 A 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o., a továbbiakban: alaprendelet) a dömping fennállásának megállapítása érdekében a 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében megállapítja az ún. „rendes érték” meghatározásának módszerére vonatkozó általános szabályokat.
- 3 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja különös szabályt ír elő e rendes értéknek a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal tekintetében való meghatározására alkalmazandó módszert érintően. Az ilyen behozatok esetében a rendes értéket főszabály szerint egy piacgazdaságú harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke alapján kell megállapítani (az ún. „analóg ország módszer”).
- 4 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerint az e cikk (1)–(6) bekezdésében meghatározott általános szabályok azonban alkalmazandók bizonyos nem piacgazdaságú országokra, amennyiben a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében, és ezen országok között szerepel a Kínai Népköztársaság is.

- 5 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja határozza meg azokat a kritériumokat és eljárásokat, amelyek alapján megállapítható a piacgazdaság feltételeinek a teljesülése. E rendelkezés a következőket írja elő:

„A [(7) bekezdés b) pontjának rendelkezései szerinti] kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis:

- a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,
- a vállalkozás egyetlen átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,
- a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő kifizetés,
- az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és
- a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik”

[...]

- 6 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában foglalt rendelkezéseket a 384/96/EK rendelet módosításáról szóló, 1998. április 27-i 905/98/EK tanácsi rendelet (HL L 128., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet 10. kötet, 45. o.) vezette be. E módosítást megelőzően a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal tekintetében a rendes értéket mindig az analóg ország módszerrel számították ki. A 905/98 rendelet ötödik preambulumbekkezdéséből következik, hogy e módosítást annak érdekében vezették be, „hogy figyelembe lehessen venni a megváltozott gazdasági feltételeket Oroszországban és a Kínai Népköztársaságban”. Ugyanezen rendelet negyedik preambulumbekkezdése e tekintetben kijelenti, hogy „az Oroszországban és a Kínai Népköztársaságban végbemenő reformfolyamat alapvetően megváltoztatta ezen országok gazdaságát, és olyan vállalatok alapításához vezetett, amelyek esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek”, illetve hogy „ennek eredményeként mindkét országban háttérbe kerültek azok a gazdasági körülmények, amelyek az »analóg ország« módszer alkalmazását ösztönözték”.
- 7 Az alaprendelet 9. cikke a végleges vámok kivetésére, és az eljárásnak az intézkedés meghozatala nélkül történő megszüntetésére vonatkozik. E cikk (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül megfelelő nagyságú dömpingellenes vámot kell kivetni minden olyan importtermékre, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt és kárt okoz [...]. A vámot megállapító rendelet a vámot minden egyes szállítóra nézve, vagy ha ez kivihetetlen, illetve a 2. cikk (7) bekezdése a) pontjában meghatározott esetekben, általános szabályként, az érintett szállító országra nézve határozza meg.

Ha a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontját kell alkalmazni, egyedi vámot határoznak meg azokra az exportőrökre, amelyek megfelelően alátámasztott kérelmek alapján bizonyítani tudják az alábbiakat:

- a) ha teljes mértékben vagy részben külföldi tulajdonban lévő vállalkozásról vagy vegyes vállalatról van szó, az exportőrök szabadon hazautalhatnak tőkéjét és nyereségét;
- b) az exportárakat és exportmennyiségeket, valamint az értékesítési feltételeket szabadon határozzák meg;
- c) a részvények többsége magánszemélyek tulajdonában van. Azok az állami tisztviselők, akik az igazgatótanácsban foglalnak helyet, vagy kulcsfontosságú vezetői pozíciót töltenek be, kisebbségben vannak, illetve bizonyítani kell, hogy a vállalat kellőképpen független az állami befolyástól;
- d) az árfolyamok átszámítása piaci árfolyamon történik; és
- e) az állami beavatkozás nem olyan mértékű, amely lehetővé teszi az intézkedések kijátszását olyan esetben, ha egyedi exportőrökre eltérő vámtételeket határoznak meg.”

A jogvita előzményei

- 8 A Xinanchem a sanghaji (Kína) tőzsdén jegyzett, kínai jog szerinti társaság, amely főként glifozátot gyárt, amely az egész világon igen gyakran használt vegyi gyomirtó vegyszer, és azt a kínai, valamint a világpiacon forgalmazza.
- 9 A Tanács az 1998. február 16-i 368/98/EK rendelettel (HL L 47., 1. o.) a Kínából származó glifozát behozatalára végleges dömpingellenes vámot vetett ki. E rendeletet módosította a 2000. május 22-i 1086/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 124., 1. o.) és a 2002. január 28-i 163/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 30., 1. o.).
- 10 A Kínai Népköztársaságból származó glifozát behozatalára vonatkozó bizonyos dömpingellenes intézkedések hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítés (HL C 120., 3. o.) közzétételét követően, 2002. november 18-án az Európai Glifozát Egyesület (European Glyphosate Association, a továbbiakban: EGA) az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján ezen intézkedések felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Európai Közösségek Bizottságához. 2003. február 15-én a Bizottság az alaprendelet 11. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján közzétette az időközi felülvizsgálatnak és a Kínai Népköztársaságból származó glifozát behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedések megszűnése felülvizsgálatának a megindításáról szóló értesítést (HL C 36., 18. o.).
- 11 A vizsgálat megindítását követően, 2003. április 4-én a Xinanchem kitöltve benyújtotta a Bizottsághoz a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalati jogállás (a továbbiakban: MET) elismerését kérő gyártókhöz intézett kérdőívet, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján piacgazdasági jogállásának elismerését kérve a Bizottságtól. Ezenkívül e társaság 2003. április 30-án a Kínában székhellyel rendelkező, glifozátot előállító és exportáló gyártókhöz intézett, kitöltött kérdőívet is benyújtotta a Bizottsághoz. Ezt követően megválaszolta a Bizottság különböző kiegészítő felvilágosításkéréseit, és reagált az EGA észrevételeire, amelyekben az ellenezte a piacgazdasági jogállás megadását a Xinanchem részére. A Bizottság továbbá 2003. szeptember 2. és 4. között ellenőrző látogatást tett e társaság helyiségeiben.
- 12 2003. december 5-én a Bizottság közölte a Xinanchemmel a MET megadása iránti kérelmének elutasítására irányuló szándékát. E társaság 2003. december 16-án és 23-án benyújtotta az e közleményre vonatkozó észrevételeit. 2004. április 6-i levelében a Bizottság megerősítette a MET-nek az említett társaság részére történő megadását megtagadó határozatát. 2004. április 7-én a Bizottság

közölte a társasággal azokat az alapvető észrevételeket és megfontolásokat, amelyek alapján végleges dömpingellenes intézkedéseket szándékozott javasolni. A Xinanchem 2004. április 19-én benyújtotta az e közleményre vonatkozó észrevételeit.

13 2004. szeptember 24-én a Tanács a Bizottság javaslatára elfogadta a vitatott rendeletet. A Xinanchem MET megadása iránti kérelmét illetően e rendelet (13)–(17) preambulumbekzdése a következőket tartalmazza:

„(13) Bár a társaság részvényeinek többsége magánszemélyek tulajdonában volt, a nem állami tulajdonban lévő részvények széles körben való eloszlása folytán, azzal a ténnyel együtt, hogy a messze legnagyobb részvénycsomag az állam tulajdonában volt, a társaságról az lett megállapítva, hogy állami irányítás alatt áll. Ráadásul az igazgatóságot valójában az állami részvényesek nevezték ki, és az igazgatótanács tagjainak [helyesen: tisztségviselőinek] többsége vagy állami tisztviselő volt, vagy állami tulajdonban lévő vállalatok tisztviselője. Ennélfogva az a megállapítás született, hogy a társaság jelentős állami irányítás és befolyás alatt állt.

(14) Ráadásul megállapítást nyert, hogy a [Kínai Népköztársaság] kormánya feljogosította a Kínai Fém-, Ásvány- és Vegyianyag-Importőrök és -Exportőrök Kereskedelmi Kamaráját (CCCMC) a szerződések lebélyegzésére és az exportárak vámkezelési célból történő igazolására. Ez a rendszer magában foglalta a minimumár felállítását a glifozátexportra [helyesen: glifozátexportra], és megengedte, hogy a CCCMC megvétózza azokat az exportokat, amelyek nem tartották tiszteletben ezeket az árakat.

(15) Következésképpen, a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultáció után az a döntés született, hogy [a Xinanchem] nem kapja meg a [MET-et], mert a társaság nem teljesítette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének (c) pontjában felállított összes kritériumot.

(16) Mivel a Xinanchem nem kapta meg a [MET-et], a társaság egyéni bánásmódot folytatott, azaz az egyedi exportárain alapuló egyedi dömpingár-különbözet megállapításáért. A Bizottság ellenőrizte, hogy akár ténylegesen, akár jogi értelemben, ez a társaság élvezte-e az államtól való függetlenség szükséges mértékét az exportára meghatározásában.

(17) Ebben a tekintetben megállapítást nyert, hogy a fenti (14) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint a Xinanchem jelentős állami irányítás alatt állt az érintett termék exportárai meghatározásának tekintetében. Ennélfogva az lett a végkövetkeztetés, hogy a Xinanchem nem teljesítette az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésében az egyéni bánásmódra vonatkozóan felállított összes követelményt.”

14 Mivel a MET megadása iránti kérelem elutasításra került, a rendes érték meghatározására az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint egy piacgazdaságú harmadik ország, a Brazíliai Szövetségi Köztársaság gyártóitól kapott adatok alapján került sor. A Kínából származó glifozátimportra így a vitatott rendelet 1. cikke 29,9%-os végleges dömpingellenes vámot vetett ki.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

15 A Xinanchem az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. december 23-án benyújtott keresetlevelével keresetet indított a vitatott rendeletnek az e társaságot érintő részében történő megsemmisítése iránt. Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban beavatkozóként részt vett egyrészt az Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) az említett társaság kérelmeinek támogatása végett, valamint másrészt a Bizottság a Tanács kérelmeinek támogatása végett.

- 16 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben helyt adott a Xinanchem által hivatkozott első, arra alapított jogalapnak, hogy az Európai Unió intézményei azzal, hogy a Xinanchemmel szemben megtagadták a MET kedvezményének a megadását, megsértették az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdését. Az Elsőfokú Bíróság ezért a vitatott rendelet 1. cikkét megsemmisítette az e társaságot érintő részében anélkül, hogy a Xinanchem által a keresetének alátámasztása végett hivatkozott többi jogalapot vizsgálta volna.
- 17 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 38. és 39. pontjában elsőként megállapította, hogy nem vitatott, hogy a MET-et kizárólag azért tagadták meg a felperestől, mert nem bizonyította, hogy teljesíti az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése szerinti feltételt. Hozzáfűzte, hogy a Bizottság ugyanis úgy tekintette, hogy az e rendelkezés második, harmadik, negyedik és ötödik francia bekezdésében megfogalmazott többi kritérium teljesül, és a Bizottság semmilyen kifogást nem emelt az említett első francia bekezdésben szereplő utolsó feltétel tekintetében, mely szerint a főbb ráfordítások költségeinek alapvetően a piaci értékeket kell tükrözniük.
- 18 Az Elsőfokú Bíróság ezt követően a megtámadott ítélet 43. pontjától 109. pontjáig terjedő részében kifejtett elemzésének első részében azokat a kifogásokat vizsgálta, amelyek a vitatott rendelet (13) preambulumbekkezdésében foglalt megtagadási indokokat érintik, nevezetesen a Xinanchemen fennálló állami irányításra, valamint a társaság igazgatótanácsának a kinevezésére és az összetételére vonatkozó indokokat.
- 19 Az Elsőfokú Bíróság ennek keretében a megtámadott ítélet 80–82. pontjában megállapította, hogy a Tanács és a Bizottság arra szorítkozott, hogy az említett társaság részvényei tulajdonának megosztására vonatkozó észrevételek alapján megállapította az állami irányítás meglétét, anélkül hogy állást foglalt volna abban a tekintetben, hogy a gyakorlatban ez az irányítás hogyan valósult vagy valósulhatott meg, valamint az elsőfokú bíróság álláspontja szerint meg kell vizsgálni, hogy az ilyen irányítás megállapítása szükségképpen magában foglalja-e az államnak a 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése értelmében vett „jelentős beavatkozását”.
- 20 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 84. és 85. pontjában megjegyezte, hogy az említett rendelkezés szövegéből egyértelműen következik, hogy a jelentős állami beavatkozás meglétét arra tekintettel kell értékelni, hogy milyen módon hozzák meg „a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében”. Ez a rendelkezés az érintett gyártót kötelezi ugyanis annak bizonyítására, hogy döntéseit egyrészt „a piaci jelzések alapján”, másrészt „jelentős állami beavatkozás nélkül” hozza meg. Következésképpen az az állami magatartás, amely nem olyan jellegű, hogy döntéseit befolyásolja, nem jelenthet az említett rendelkezés értelmében vett „jelentős beavatkozást”. Továbbá e rendelkezés szövegére, céljára és összefüggéseire tekintettel a „jelentős állami beavatkozás” fogalma nem azonosítható a valamely vállalkozás tevékenységére gyakorolt bármilyen befolyással, vagy az annak döntéshozatali folyamatába történő bármilyen beavatkozással, hanem úgy értendő, mint a közhatalom olyan jellegű cselekvése, amely a vállalkozás döntéseit összeegyeztethetlenné teszi a piacgazdasági feltételekkel.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 88. pontjában mindebből arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó feltétel célja annak vizsgálata, hogy az érintett exportáló gyártók releváns döntései a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozásra jellemző, tisztán üzleti megfontolásokon alapulnak-e, vagy azokat más, az állam által irányított gazdaságra jellemző megfontolások torzítják.
- 22 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 89. és 90. pontjában ezenfelül megállapította, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első francia bekezdésének értelmezése és alkalmazása körében figyelembe kell venni, hogy az ott említett országok az ott végbement reformfolyamat ellenére nem tekinthetők piacgazdaságot alkalmazó országoknak, továbbá megállapította azt is, hogy jogszerű,

hogy a Tanács és a Bizottság az ilyen országból származó exportőr által benyújtott bizonyítékok vizsgálata során figyelembe vegye azt a körülményt, hogy az érintett vállalkozás az állam irányítása alatt áll.

- 23 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 91. és 92. pontjában hozzáfűzte, hogy a jelen ügyben megállapított állami irányítás azonban önmagában nem összeegyeztethetetlen azzal, hogy az érintett vállalkozás piacgazdasági feltételek alapján hozza meg üzleti döntéseit. A Tanács által védett azon megközelítés azonban, amely az állami irányítást a „jelentős állami beavatkozással” azonosítja, az állam által irányított társaságoknak a MET megadásából elvi alapon való kizárásához vezet, függetlenül attól a konkrét háttértől, amelyben az ilyen társaságok működnek, és függetlenül az e tekintetben általuk benyújtott bizonyítékoktól.
- 24 E kontextusban az Elsőfokú bíróság a megtámadott ítélet 93. pontjában megállapította, hogy a Tanácsnak a Xinanchem igazgatótanácsának kinevezésére és összetételére vonatkozó megállapításai az iratokra tekintettel nem alkalmasak annak a ténynek a kétségbe vonására, hogy a társaságban gyakorolt állami irányítás a rendes piaci folyamatok korlátai között marad.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság ebből a megtámadott ítélet 97. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy mivel az állami irányításra vonatkozó kritérium nem szerepel kifejezetten az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdésében megfogalmazott feltételek között, és mivel az ilyen irányítás önmagában nem elég annak bizonyításához, hogy fennáll az e rendelkezés értelmében vett „jelentős állami beavatkozás”, a Tanács megközelítése összeegyeztethetetlen azzal a rendszerrel, amelyet ő maga vezetett be. Az Elsőfokú Bíróság, miután ugyanezen ítélet 99. pontjában emlékeztetett arra, hogy a gyártóra hárul a bizonyítási teher, hangsúlyozta, hogy a Xinanchem különböző bizonyítékokat nyújtott be, amelyeket azonban irrelevánsnak ítélték e megközelítés miatt. Az említett ítélet 102. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy e feltételek mellett a megtámadott rendelet (13) preambulumbekkezdésében felsorolt körülmények nem alkalmasak a Tanács következtetésének igazolására.
- 26 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 109. pontjában helyt adott a Xinanchem által előterjesztett, a Tanácsnak a társaság állami irányítására, valamint igazgatótanácsának kinevezésére és összetételére vonatkozó értékelésével kapcsolatos kifogásoknak. Ezzel szemben nem határozottabban a kérdésben, hogy az említett társaság által benyújtott bizonyítékok elegendők voltak-e az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése szerinti feltétel teljesítésének megállapításához, mivel az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint ennek értékelése a Tanács és a Bizottság hatáskörébe tartozik.
- 27 Végezetül az Elsőfokú Bíróság az elemzésének a megtámadott ítélet 110–159. pontjában kifejtett második részében megvizsgálta a vitatott rendelet (14) és (17) preambulumbekkezdésében foglalt, azaz az exportárak meghatározására vonatkozó megtagadási indokokat érintő kifogásokat.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság, miután a megtámadott ítélet 114–120. pontjában elutasította ez első ilyen, arra alapított kifogást, hogy a Tanács tévesen értelmezte az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontját, mikor megállapította, hogy a MET megadása iránti kérelem vizsgálata szempontjából az exportértékesítések relevánsak, megvizsgálta a második, arra alapított kifogást, hogy a Tanács az említett társaság exportárainak meghatározására vonatkozó értékelése tekintetében nyilvánvaló hibát követett el.
- 29 A megtámadott ítélet 137. pontjában az Elsőfokú Bíróság elsőként emlékeztetett arra, hogy a Xinanchem feladata volt annak bizonyítása, hogy exportértékesítései megfeleltek egy olyan vállalkozás magatartásának, amely piacgazdasági feltételek alapján működik, és különösen, hogy szabadon, tisztán üzleti megfontolások alapján és jelentős állami beavatkozás nélkül hozta meg az exportárakkal kapcsolatos döntéseit. Az Elsőfokú Bíróság ezt követően az említett ítélet 139. pontjában megállapította, hogy az intézmények úgy vélték, hogy az exportszerződéseknek a Kínai Fém-, Ásvány-

és Vegyipari-Importőrök és -Exportőrök Kereskedelmi Kamarája (a továbbiakban: CCCMC) általi lebélyegzésére irányuló eljárással az állam e tekintetben jelentős irányítást gyakorolt a társaság felett. Végezetül az Elsőfokú Bíróság ugyanezen ítélet 140. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy azt kell vizsgálni, hogy az említett társaság által a vizsgálat során benyújtott információk alapján az intézmények nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül tekinthették-e úgy, hogy az említett eljárásra vonatkozó indok alapján az volt megállapítható, hogy a társaság nem bizonyította, hogy teljesíti a kérdéses feltételt.

- 30 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 141. pontjában elsőként megállapította, hogy a Xinanchemnek a CCCMC kiadványában, valamint az EGA egy levelében szereplő nyilatkozataiból kitűnik, hogy a kérdéses rendszert a CCCMC-ben tagsággal rendelkező glifozátgyártók kezdeményezése nyomán vezették be, amely nem kormányzati szervezet, melyet azzal a céllal hoztak létre, hogy elősegítse a gyártók dömpingellenes jogszabályoknak való megfelelését, és ezáltal biztosítsa védelmüket az ezzel kapcsolatos panaszokkal szemben. A kínai kormány ilyen megfontolásból hozott olyan intézkedéseket, amelyek feljogosítják a CCCMC-t a szerződések lebélyegzésére és az exportárak vámkezelési célból történő igazolására.
- 31 Az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 142. pontjában másodsorban megállapította, hogy ezen iratokból, valamint a CCCMC egy dokumentumából az következik, hogy az árat a glifozátgyártók csoportjának tagjai saját maguk határozták meg.
- 32 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 143–150. pontjában harmadsorban megállapította, hogy a Xinanchem egy sor olyan információt nyújtott be, amelyek között mind a saját nyilatkozatai, mind pedig a CCCMC nyilatkozatai, valamint számlák, és exportra vonatkozó adásvételi szerződések is szerepeltek, és amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a vizsgálat időszakában a szóban forgó ár nem volt kötelező, és a társaság szabadon meghatározhatta az exportárakat az említett csoport tagjai által elfogadottnál alacsonyabb szinten.
- 33 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 151. pontjában ebből azt a következtetést vonta le, hogy ezek az információk alkalmasak voltak annak bizonyítására, hogy az exportszerződések lebélyegzésére vonatkozó eljárást nem az állam írta elő, hogy az árakat maguk a CCCMC-ben tagsággal rendelkező glifozátgyártók határozták meg, és hogy a Xinanchem exporttevékenységét ténylegesen nem korlátozta. Ezért megállapította, hogy ezen információk bizonyító vagy elégséges jellegének kétségbe vonása és nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül az intézmények nem juthattak arra a megállapításra, hogy a szóban forgó eljárással az állam jelentős irányítást gyakorolt az érintett termék árának meghatározása vonatkozásában, és hogy ez az eljárás az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése értelmében vett „jelentős állami beavatkozásnak” minősül.
- 34 Ezt követően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 152–159. pontjában megállapította, hogy az intézmények nem kérdőjelezték meg ezeket a bizonyítékokat és nyilatkozatokat, és kimondta, hogy az intézményeknek a CCCMC szerepével kapcsolatos értékelése a Xinanchem által a vizsgálat során ismertett információkra tekintettel nem elegendő a MET megadása megtagadásának az alátámasztásához. Következésképpen helyt adott az arra alapított kifogásnak, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el az említett társaság exportárainak meghatározására vonatkozóan.
- 35 Végezetül az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 160. pontjában a Tanács azon érvével kapcsolatban, mely szerint lényegében ahhoz, hogy pernyertes legyen, a Xinanchemnek bizonyítania kellett volna, hogy a jelentős állami beavatkozás létezésére vonatkozó általános megállapítás szenved nyilvánvaló értékelési hibában, megállapította, hogy a vitatott rendelet (13), (14) és (17) preambulumbekzdésében foglalt indokok még együttesen sem alkalmasak a MET megadása megtagadásának igazolására. Az Elsőfokú Bíróság azt követően, hogy emlékeztetett arra a következtetésére, amely szerint az

intézmények az elemzés során nem vették figyelembe a társaság által szolgáltatott összes releváns információt, megállapította, hogy az ily módon elkövetett hibák a Tanács általános megállapításában is megtalálhatók.

A Bíróság előtti eljárás során történő fejlemények

- 36 A Bizottság az EGA kérelmére 2009. szeptember 29-én felülvizsgálati eljárást indított a vitatott rendelet lejáratára miatt, és valamennyi érintett exportáló gyártót – köztük a Xinanchemet is – felhívta az eljárásban való együttműködésre. E társaság, mivel úgy vélte, hogy a megtámadott ítélet joghatásai miatt nem köteles részt venni e felülvizsgálati eljárásban, 2009. március 30-án ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be a Bírósághoz, amely arra irányult, hogy a Bíróság ne függesse fel a megtámadott ítélet végrehajtását a Tanács által az ítélet ellen benyújtott fellebbezés elbírálásáig.
- 37 A Tanács 2010. február 11-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó glifozát [helyesen: glifozát] behozatalára az 1683/2004/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vám felfüggesztésének meghosszabbításáról szóló, 2010. február 11-i 126/2010/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 40., 1. o.). E meghosszabbítás az 1683/2004/EK tanácsi rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó glifozát behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetésének felfüggesztéséről szóló, 2009. május 14-i 2009/383/EK bizottsági határozatot (HL L 120., 20. o.) követte, amely a felfüggesztést kilenc hónapra írta elő.
- 38 A Tanács 2010. december 13-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó glifozát behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről szóló, 2010. december 13-i 1187/2010/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 332., 31. o.), amely a 2010. december 17-i hatálybalépésével hatályon kívül helyezte az e behozatalokra vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket, valamint megszüntette az azokat érintő eljárást.
- 39 A Bíróság elnöke a C-337/09 P-R. sz., Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyben 2011. május 18-én hozott végzésében megállapította, hogy az 1187/2010 rendelet elfogadásával az ideiglenes intézkedés iránti kérelem okafogyottá vált.

A felek kérelmei

- 40 A Tanács és a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a Xinanchem által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt előterjesztett keresetet,
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
 - a Xinanchemet kötelezze mindkét eljárás költségeinek a viselésére.
- 41 A Xinanchem azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen teljes egészében utasítsa el a fellebbezést elfogadhatatlanság, vagy másodlagosan megalapozatlanság miatt,
 - harmadlagosan, amennyiben a Bíróság úgy határoz, hogy a fellebbezésnek részben vagy teljes egészében helyt ad, hagyja helyben az Elsőfokú Bíróság azon határozatát, amely szerint az intézmények nem tartották tiszteletben a védelemhez való jogokat, és ennek alapján semmisítse meg a vitatott rendelet 1. cikkét a Xinanchemet érintő részében, és

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

- 42 Az Audace azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el az első fellebbezési jogalapot, és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 43 A Tanács a fellebbezésének alátámasztása végett három, az Elsőfokú Bíróság értékelése ellen irányuló jogalapra hivatkozik, amelyek nevezetesen a vitatott rendelet (13) preambulumbekkezdésében foglalt megtagadási indokoknak, tehát a Xinanchemben fennálló állami részesedés hatásának az értékelésére, a rendelet (14) és (17) bekezdésében foglalt megtagadási indokoknak, tehát az exportszerződéseknek a CCCMC általi lebélyegzésére irányuló eljárásnak az értékelésére, valamint a Tanács azon érvelésének az értékelésére vonatkoznak, amely szerint ezeket az indokokat nem elég külön-külön vitatni.

Az elfogadhatóságról

Az 1187/2010 rendelet elfogadásának következményeiről

- 44 A Tanács a Bíróság felhívására a 2011. január 25-i levelében azt nyilatkozta, hogy a fellebbezését fenntartja két okból. Először is a fellebbezési kérelemtől való elállásnak az lenne a következménye, hogy a vitatott rendelet a Xinanchem vonatkozásában *ex tunc* hatállyal semmissé válna, míg abban az esetben, ha a fellebbezésnek a Bíróság helyt ad, e rendelet teljes egészében érvényes maradna addig, amíg az 1187/2010 rendelet azt hatályon kívül nem helyezi. Másodszer a megtámadott ítélet fontos elvi kérdéseket vet fel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának értelmezésével összefüggésben, melyeknek következményei túlmutatnak a jelen ügyön.
- 45 A fent hivatkozott Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyben hozott végzés kihirdetését követően a Xinanchem a 2011. június 29-i levelében a Bíróságot arra kérte, hogy állapítsa meg a fellebbezés okafogyottságát. Álláspontja szerint az okafogyottságot különösen e végzés 44. pontja alapján kell megállapítani, amely szerint az olyan jogi kérdések megoldásához fűződő érdek, amelyek az ideiglenes intézkedés iránti kérelem alapjául szolgálóhoz hasonló tényállások esetében a jövőben felmerülhetnek, nem elég a fellebbezési kérelem fenntartásának igazolásához.
- 46 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a fellebbezést elfogadhatatlannak minősítheti, ha az Elsőfokú Bíróság ítéletének meghozatalát követően bekövetkező tény a fellebbező oldalán fennálló joghátrány elenyészéséhez vezetett. Az eljáráshoz fűződő érdek ugyanis azt feltételezi, hogy a fellebbezőnek a fellebbezésből, annak eredményeképpen, előnye származzon (lásd a Bíróság C-19/93. P. sz., Rendo és társai kontra Bizottság ügyben 1995. október 19-én hozott ítéletének [EBHT 1995., I-3319. o.] 13. pontját, a C-111/99. P. sz., Lech-Stahlwerke kontra Bizottság ügyben 2001. január 25-én hozott végzésének [EBHT 2001., I-727. o.] 18. pontját, valamint a C-503/07. P. sz., Saint-Gobain Glass Deutschland kontra Bizottság ügyben 2008. április 8-án hozott ítéletének [EBHT 2008., I-2217. o.] 48. pontját).
- 47 Meg kell állapítani azonban, hogy az 1187/2010 rendelet elfogadása semmilyen módon nem szüntette meg a megtámadott ítéletnek a Tanács tekintetében fennálló következményeit.
- 48 A megtámadott ítélet ugyanis a vitatott rendeletet a Xinanchemet érintő részében *ex tunc* hatállyal semmisítette meg, amelynek következményeképpen e rendelet – ha csak a Bíróság azt meg nem semmisíti – soha nem vált ki joghatásokat e társaság vonatkozásában. Ezzel szemben az 1187/2010 rendelet a vitatott rendeletet csak a hatálybalépésének időpontjától, azaz 2010. december 17-től helyezte hatályon kívül.

- 49 Következésképpen, ha a Bíróságnak a Tanács által előterjesztett fellebbezésnek helyt kell adnia, és a Xinanchem által az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett megsemmisítés iránti keresetet el kell utasítania, ebből az következne, hogy e rendelet teljes egészében joghatásokat váltana ki az Unió jogrendjében az elfogadásának időpontja, azaz 2004. szeptember 24. és a hatályon kívül helyezésének az időpontja, azaz 2010. december 17. közötti időszak vonatkozásában. Vitathatatlan tehát, hogy a fellebbezés kimenetele továbbra is előnyt biztosíthat a Tanács számára.
- 50 A jelen helyzet tehát alapvetően különbözik a fent hivatkozott Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyben hozott végzés alapjául szolgálótól, amely utóbbit az jellemezte, hogy a Xinanchem által az ideiglenes intézkedés iránti kérelmének alátámasztása végett hivatkozott indokok az 1187/2010 rendelet hatályba lépésétől megszűntek, így e kérelmet ezen időponttól kezdve kizárólag az az érdek indokolta, amely a jövőbeni hasonló tényállások szempontjából a felmerülő jogi kérdések megoldásához fűződhet, valamint annak a feltételezett kockázata, hogy a Bizottság a jövőben elhatározhatja a Kínából származó glifozát behozatalát érintő dömpingellenes eljárás újbóli megnyitását (lásd az említett végzés 39–48. pontját).
- 51 Hozzá kell fűzni továbbá, hogy nem tűnik úgy, hogy az 1187/2010 határozat elfogadása azzal a következménnyel járt volna, hogy véget vet a felek közötti jogvitának, és hogy ezért a fellebbezés ezen ok miatt tárgytalanná válik (lásd analógia útján többek között a C-498/01. P. sz., OHMI kontra Zapf Creation ügyben 2004. december 1-jén hozott végzés [EBHT 2004., I-11349. o.] 12. pontját, valamint a C-27/09 P. sz., Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ügyben 2011. december 21-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-13427. o.] 48. pontját).
- 52 A Tanács ugyanis ragaszkodik ahhoz az állásponthoz, amely szerint igazolt volt, hogy a Xinanchemmel szemben megtagadta a MET-et, és a vitatott rendelet a társaságra a hatályon kívül helyezés időpontjáig alkalmazandó.
- 53 A fentiekből következően a fellebbezés nem vált elfogadhatatlanná az 1187/2010 rendelet elfogadása miatt.

Az egyéb hivatkozott elfogadhatatlansági indokokról

- 54 A Xinanchem érvelése szerint a fellebbezés elfogadhatatlan, mivel a Tanács az Elsőfokú Bíróság által tett ténybeli megállapításokat, illetve a bizonyítékoknak az Elsőfokú Bíróság általi mérlegelését anélkül vitatja, hogy megjelölné, hogy e bíróság mely tekintetben alkalmazta tévesen a jogot.
- 55 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikkéből és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy kizárólag az Elsőfokú Bíróság rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására, másrészt a tények értékelésére. E megállapítás és a bizonyítékok említett értékelése csak akkor minősül a Bíróság által fellebbezés keretében felülvizsgálható jogkérdésnek, ha az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett iratanyagból az tűnik ki, hogy e bíróság a tényeket jelentős pontatlansággal állapította meg, vagy az e tények alátámasztására szolgáló bizonyítékokat elferdítette. Ezzel szemben a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az EUMSZ 256. cikk értelmében felülvizsgálja e tények jogi minősítését, és az Elsőfokú Bíróság által a tények alapján levont jogi következtetéseket (lásd ebben az értelemben a C-440/07. P. sz., Bizottság kontra Schneider Electric ügyben 2009. július 16-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-6413. o.] 103. és 104. pontját, valamint a C-352/09. P. sz., ThyssenKrupp Nirosta kontra Bizottság ügyben 2011. március 29-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2359. o.] 179. és 180. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 56 Márpedig a Tanács az első fellebbezési kifogása keretében azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdését, és ezen értelmezés alapján a vitatott rendeletben megállapított tényeket – és különösen azt a körülményt, hogy

a Xinanchem *de facto* állami irányítás alatt állt – tévesen minősítette úgy, hogy azok önmagukban nem elegendők annak megállapításához, hogy e rendelkezés értelmében fennáll a „jelentős állami beavatkozás”, és következésképpen ahhoz sem elegendők, hogy e társasággal szemben a MET-et a társaság által benyújtott bizonyítékok mérlegelése nélkül megtagadják.

- 57 Ez a jogalap tehát nem a tényeknek az Elsőfokú Bíróság általi megállapítására vagy a bizonyítékoknak az e bíróság általi értékelésére vonatkozik, hanem egy jogszabályi rendelkezés értelmezésére és annak a Tanács által megállapított tényekre való alkalmazására.
- 58 A fellebbezés alátámasztása végett hivatkozott második jogalap tekintetében meg kell állapítani, hogy az főként azon alapul, hogy az Elsőfokú Bíróság abban a tekintetben, hogy nyilvánvaló hibát állapított meg az exportszerződéseknél a CCCMC általi lebélyegzésére vonatkozó eljárásnak az értékelése tekintetében, tévesen értelmezte azt a széles mérlegelési mozgásteret, amellyel az intézmények az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában felsorolt kritériumok alkalmazása vonatkozásában rendelkeznek. Amint a főtanácsnok indítványának 33. pontjában megállapította, az uniós intézményeknek az összetett gazdasági háttér értékelése során biztosított mérlegelési mozgásteret terjedelmének és az e jogkörök gyakorlása tekintetében végzett bírói felülvizsgálat korlátainak kérdése jogkérdés, melyet a Bíróság fellebbezés keretében felülvizsgálhat.
- 59 A harmadik fellebbezési jogalap tekintetében meg kell állapítani, hogy a Tanács e jogalap alátámasztása végett ugyanazon, az Elsőfokú Bíróság által állítólagosan elkövetett jogi hibákra hivatkozik, mint amelyekre az első és a második jogalapot alapítja. Következésképpen a jelen ítélet 56–58. pontjában kifejtett megfontolások a harmadik jogalpra is vonatkoznak.
- 60 A Xinanchem a fellebbezés elfogadhatatlanságára ezenfelül azon indok alapján hivatkozik, hogy a Tanács az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első bekezdésére vonatkozóan a saját értelmezését kívánta kötelezővé tenni, amelyet a közigazgatási vizsgálat során alkalmazott, és amelyet az Elsőfokú bíróság előtti eljárás során védett, de amelyet ezen utóbbi bíróság elutasított. A fellebbezés tehát pusztán ismétlése olyan érveknek, amelyeket a Tanács már az Elsőfokú bíróság elé terjesztett.
- 61 E tekintetben elég azt megállapítani, hogy amennyiben a fellebbező az uniós jognak az Elsőfokú Bíróság általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik. Ha ugyanis a fellebbező ily módon nem alapíthatná fellebbezését az Elsőfokú Bíróság előtt már felhasznált érvekre, a fellebbezési eljárás részben értelmet vesztené (lásd a C-425/07. P. sz., AEPI kontra Bizottság ügyben 2009. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-3205. o.] 24. pontját és a C-54/09. P. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2010. július 24-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-7537. o.] 43. pontját).
- 62 A fentiekből következően a fellebbezést elfogadhatónak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

Az első, a Xinanchemben fennálló állami részesedés hatásaira vonatkozó jogalapról

– A felek érvei

- 63 A Tanács és a Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a „jelentős állami beavatkozásnak” az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdésében szereplő fogalmát, mivel azt állapította meg, hogy az a körülmény, hogy a részvények megoszlása lehetővé tette az állami részvényesek számára a Xinanchem irányítását, nem azonosítható automatikusan az ilyen beavatkozás fennállásával.

- 64 Először is ez az értelmezés ellentétes az említett rendelkezés szövegével, és megszünteti a jelentős állami beavatkozás hiányának mint önálló kritériumnak a követelményét. Másodszor e rendelkezés nem felel meg a „jelentős” kifejezés szokásos jelentésének, amely kifejezés az állami beavatkozás mértékére vonatkozik, és nem annak típusára vagy hatására. Harmadszor ezen értelmezés ellentétes az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) és c) pontjának mint kivételeknek a megszorító értelmezésére vonatkozó követelménnyel. Negyedszer az Elsőfokú Bíróság által alkalmazott értelmezés nem vette figyelembe azt, hogy az említett rendelkezést az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése alapján kell értelmezni, és a MET nem adható meg olyan gyártónak, aki még az egyéni bánásmódban való részesüléshez szükséges feltételeket sem teljesíti. Ötödször az Elsőfokú Bíróság által alkalmazott értelmezés a bizonyítási teher megfordulásához, és nem életszerű eredményhez vezet.
- 65 A Xinanchem és az Audace álláspontja szerint a tanács és a Bizottság által hivatkozott érvek megalapozatlanok, és az Elsőfokú Bíróság jogosan utasította el ez ezen intézmények által javasolt értelmezést azon indoknál fogva, hogy az olyan feltételek bevezetését eredményezi, amelyek túlmennek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első francia bekezdésében szereplőkön.

– A Bíróság álláspontja

- 66 Először is meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében – az ugyanezen cikk (1)–(6) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a rendes értéket főszabály szerint egy piacgazdaságú harmadik országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell meghatározni. Az említett rendelkezés célja ezért annak elkerülése, hogy olyan árakat és költségeket vegyenek figyelembe, amelyek a nem piacgazdaságú országokban használatosak, mivel ezek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők (lásd a C-26/96. sz. Rotexchemie-ügyben 1997. május 29-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-2817. o.] 9. pontját és a C-338/10. sz. GLS-ügyben 2012. március 22-én hozott ítélet 20. pontját).
- 67 Mindazonáltal a szóban forgó cikk (7) bekezdésének b) pontja értelmében a többek között Kínából származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésének megfelelően határozzák meg, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint az ugyanezen (7) bekezdés c) pontjában előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően megállapításra kerül, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében.
- 68 A 905/98 rendelet (4) és (5) preambulumbekzdéséből következik, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) és c) pontjának az alaprendeletbe való beiktatását az indokolta, hogy a többek között Kínában végbemenő reformfolyamat alapvetően megváltoztatta ezen ország gazdaságát, és olyan vállalatok alapításához vezetett, amelyek esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek, és ennek eredményeként ezen országban háttérbe kerültek azok a gazdasági körülmények, amelyek az analóg ország módszer alkalmazását ösztönözték.
- 69 Mivel azonban e reformok ellenére a Kínai Népköztársaság továbbra sem minősül olyan, piacgazdaságú országnak, amelynek az exportjaira az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése automatikusan vonatkozna, ugyanezen cikk (7) bekezdésének c) pontja értelmében minden olyan gyártónak, aki e szabályok alkalmazását kéri, elegendő bizonyítékot kell benyújtania arra nézve, hogy piacgazdasági feltételek alapján működik.

- 70 A Tanácsnak és a Bizottságnak kell mérlegelnie azt, hogy az érintett gyártó által benyújtott adatok elegendők-e annak bizonyítására, hogy az említett 2. cikk (7) bekezdésének c) pontja által a MET elismerése tekintetében előírt feltételei teljesülnek, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez a mérlegelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát (lásd a C-249/10. P. sz., Brosmann Footwear [HK] és társai kontra Tanács ügyben 2012. február 12-én hozott ítélet 32. pontját).
- 71 Nem vitatott, hogy a jelen ügyben a MET kedvezményét a Xinanchemmel szemben kizárólag azon indok alapján tagadták meg, hogy e társaság nem bizonyította, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdésében előírt feltételeknek, mivel a többi kritériummal kapcsolatban a Bizottság már megállapította, hogy azok teljesülnek.
- 72 Az említett 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése értelmében a gyártónak elegendő bizonyítékot kell benyújtania arra nézve, hogy a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik.
- 73 E rendelkezés tehát egyrészt kettős feltételt állapít meg a gyártó bizonyos kereskedelmi döntéseire vonatkozóan, másrészt pedig feltételt határoz meg a főbb beszerzések tényleges költségei tekintetében.
- 74 Amint az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 29. pontjában megállapította, a Bizottság semmilyen kifogást nem emelt azzal a feltétellel kapcsolatban, hogy a főbb ráfordítások költségeinek alapvetően a piaci értékeket kell tükrözniük. A felek közötti vita tehát kizárólag az említett kettős feltétel értelmezésére és alkalmazására vonatkozik, amely kettős feltétel szerint a gyártónak a döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében a piaci jelzések alapján kell meghoznia, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül.
- 75 Pontosabban fogalmazva a Tanács és a Bizottság e kettős feltétel első elemének az Elsőfokú Bíróság általi értelmezését vitatja, lényegében azzal érvelve, hogy a vitatott rendelet (13) preambulumbekkezdésében leírt állami irányítás automatikusan egyenértékű az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése értelmében vett „jelentős állami beavatkozással”. Következésképpen – az Elsőfokú Bíróság által megállapítottakkal ellentétben – a Tanács és a Bizottság megalapozottan tagadta meg a Xinanchemmel szemben a MET kedvezményét anélkül, hogy figyelembe vette volna azokat a bizonyítékokat, amelyeket e társaság benyújtott annak alátámasztása céljából, hogy az árakra és a költségekre és ráfordításokra vonatkozó döntéseit az említett kettős feltételnek megfelelően hozza.
- 76 A vitatott rendelet (13) preambulumbekkezdésében a Tanács megállapította, hogy bár a társaság részvényeinek többsége magánszemélyek tulajdonában volt, az a nem állami tulajdonban lévő részvények széles körben való eloszlása folytán – azzal a ténnyel együtt, hogy a messze legnagyobb részvénycsomag az állam tulajdonában volt – állami irányítás alatt áll. Ugyanez a preambulumbekkezdés megállapítja, hogy ráadásul az igazgatóságot valójában az állami részvényesek nevezték ki, és az igazgatótanács tisztviselőinek többsége vagy állami tisztviselő volt, vagy állami tulajdonban lévő vállalatok tisztviselője.
- 77 Ezen utóbbi megállapítással kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 94. és 95. pontjában – anélkül, hogy a Tanács vagy a Bizottság e tekintetben ellentmondott volna – megállapította, hogy először is az igazgatótanács kinevezésére vonatkozó állítást illetően az iratokból következik, hogy az arra a tényre utal, hogy a nem állami tulajdonban lévő részvények széles körben való eloszlása miatt az állami részvényesek irányítják a közgyűlést, amely megválasztja az igazgatótanács tagjait, így gyakorlatilag ezek a részvényesek döntenek az igazgatótanács összetételéről. Másodszor azon állítást illetően, amely szerint a tisztviselők többsége állami tisztviselő vagy állami tulajdonban lévő vállalatok tisztviselője, az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az szintén azon a pusztán tényen alapul,

hogy a felperes állami irányítás alatt áll, és különösen azon a körülményen, hogy kilenc tisztviselőből három a társasággal munkaviszonyban áll, vagy a társasággal szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést kötött.

- 78 Márpedig meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság különösen a megtámadott ítélet 98. és 107. pontjában jogosan állapította meg, hogy a jelen ügyben megállapított állami irányítás főszabály szerint nem azonosítható az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első francia bekezdésének értelmében vett „jelentős állami beavatkozással”, és ezért nem mentesítheti a Tanácsot és a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy figyelembe vegye az érintett gyártó által a működésének konkrét ténybeli, jogi és gazdasági környezetére vonatkozóan benyújtott bizonyítékokat.
- 79 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első francia bekezdésének szövegéből ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy e rendelkezés nem a termelő vállalkozások tekintetében fennálló bármely állami beavatkozásra vonatkozik, hanem kizárólag az ezen vállalkozásoknak az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozó döntéseit érintő állami beavatkozásokra.
- 80 Ezenfelül magának a „beavatkozás” kifejezésnek a használata is arra utal, hogy nem elég, ha az állam az említett döntésekre bizonyos befolyást gyakorolhat, hanem ténylegesen be kell avatkoznia.
- 81 Ráadásul a gyártónak az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozó döntéseibe való beavatkozásnak „jelentősnek” kell lennie. Vitathatatlan tehát, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése – amint azt egyébiránt a Tanács és a Bizottság is elismeri – lehetővé teszi, hogy az állam bizonyos mértékben beavatkozzon ezekbe a döntésekbe.
- 82 Az említett döntésekbe való állami beavatkozás jelentős jellegének fennállását vagy annak hiányát e rendelkezés céljához viszonyítva kell értékelni, amely a gyártó piacgazdasági feltételek melletti működésének, valamint különösen annak biztosítására irányul, hogy a gyártó részéről felmerülő költségek és az általa alkalmazott árak a piaci erők szabad összehatásának eredményei legyenek. Következésképpen az olyan állami beavatkozás, amely sem jellegénél, sem hatásainál fogva nem alkalmas arra, hogy a gyártónak az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozó döntéseit a piacgazdasági feltételekkel összeegyeztethetetlené tegye, nem tekinthető jelentősnek.
- 83 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az említett intézmények által, különösen a vitatott rendelet (13) preambulumbekkezdésében megállapított állami irányítás a jellegénél fogva nem összeegyeztethetetlen a piacgazdasági feltételekkel. Ezenfelül, bár el kell ismerni, hogy az a tény, hogy a részvények megoszlása az állami részvényesek számára, még ha kisebbségben vannak is, lehetővé teszi a Xinanchem részvényesi közgyűlésének *de facto* irányítását, és ily módon az igazgatótanács kinevezését, az állam számára bizonyos befolyást biztosít e társaság tekintetében, ebből nem következik, hogy az állam ténylegesen, és ráadásul jelentősen is beavatkozik a társaságnak az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozó döntéseibe. Ilyen beavatkozás nem következik automatikusan abból a körülményből sem, hogy az említett társaság tisztviselőinek egy része a társasággal munkaszerződést vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést kötött.
- 84 Meg kell állapítani továbbá, hogy a vitatott rendelet (13) preambulumbekkezdése még csak nem is hivatkozik az államnak a Xinanchem említett döntéseibe való beavatkozására, hanem annak megállapítására szorítkozik, hogy e társaság jelentős állami irányítás és befolyás alatt áll.
- 85 Mivel az említett (13) preambulumbekkezdésben ismertetett tények tehát nem zárják ki véglegesen, hogy a Xinanchem az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozó döntéseit a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozza meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, a Tanácsnak és a Bizottságnak értékelnie kell, hogy a társaság által benyújtott bizonyítékok elegendőek-e annak alátámasztásához, hogy a társaság megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdésében előírt kettős feltételnek.

- 86 Amint az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 90. és 98. pontjában megállapította, a Tanács és a Bizottság az e területen az intézmények számára biztosított széles mérlegelési jogkörre tekintettel az ezen bizonyítékok vizsgálata során jogszerűen vehette figyelembe azt a körülményt, hogy a Xinanchem társasági jogi értelemben állami irányítás alatt áll. A nem piacgazdaságú ország tekintetében az a körülmény, hogy valamely, ebben az országban székhellyel rendelkező társaság *de facto* állami részvényesek irányítása alatt áll, komoly kétségeket ébreszt azzal kapcsolatban, hogy a társaság vezetése kellőképpen független-e az államtól ahhoz, hogy az árak, költségek és ráfordítások tekintetében a keresletet és kínálatot tükröző piaci jelzésekre reflektáló, önálló döntéseket hozhasson.
- 87 Amint azonban az Elsőfokú Bíróság különösen a megtámadott ítélet 99., 100. és 107. pontjában megállapította, és amint a Tanács azt a Bíróság előtt a tárgyalás során kifejezetten meg is erősítette, a Tanács és a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első francia bekezdésének általa tulajdonított értelmezése miatt elmulasztotta a Xinanchem által benyújtott bizonyítékok értékelését, és azokat így módon figyelmen kívül hagyta.
- 88 Az említett rendelkezésnek a feljebb elfogadott értelmezését, amely lényegében megfelel annak az értelmezésnek, amelyre az Elsőfokú Bíróság az elemzését alapította, az első fellebbezési jogalap keretében hivatkozott érvek nem teszik kétségessé.
- 89 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett 2. cikk (7) bekezdése c) pontja első francia bekezdésének az olyan értelmezése, amely szerint a vitatott rendelet (13) preambulumbekkezdésében leírt állami irányítás nem felel meg automatikusan az e rendelkezés értelmében vett „jelentős állami beavatkozásnak”, nem jár annak a feltételnek a megszüntetésével, amely szerint a gyártónak az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozó döntéseit ilyen beavatkozás nélkül kell meghoznia.
- 90 Ugyanis, még ha a gyártó az említett döntéseket kizárólag a piaci jelzései alapján hozza is meg, az említett feltétellel ellentétes a MET kedvezményének a megadása abban az esetben, ha az állam a piaci erők szabad összehatásába jelentős módon beavatkozott. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a MET kedvezménye valamely piaci szereplőnek csak abban az esetben adható meg, ha a részéről felmerülő költségek és az általa alkalmazott árak a kereslet és a kínálat szabad összehatásának az eredményei. Nem valósul meg ez a feltétel akkor, ha például az állam bizonyos nyersanyagok vagy a munkaerő árába közvetlenül beavatkozna. Még ha a gyártó ilyen körülmények között az árakra, a költségekre és a ráfordításokra vonatkozó döntéseinek a meghozatalakor a piaci jelzéseit venné is alapul, a jelentős állami beavatkozás e tekintetben nem tenné lehetővé annak a megállapítását, hogy az ilyen gyártó vonatkozásában piacgazdasági feltételek érvényesülnek. Az említett rendelkezésben előírt kettős feltétel második eleme tehát mind a *de facto* állami irányítás alatt álló vállalkozások, mind az összes egyéb gyártó vonatkozásában megőrzi az önállóságát a kettős feltétel első eleméhez képest.
- 91 Az említett értelmezés továbbá semmilyen módon nem fordítja meg a bizonyítási terhet, amely – amint arra a megtámadott ítélet 35. és 99. pontja, valamint a jelen ítélet 70. és 85. pontja is emlékeztet – a gyártóra hárul. Ezenfelül, bár ez az értelmezés kétségkívül arra kötelezi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy még az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben is vegye figyelembe e gyártó bizonyítékait, és az elvárt gondossággal vizsgálja meg azokat annak megállapítása érdekében, hogy e bizonyítékok elégségesek-e annak alátámasztásához, hogy a gyártó megfelel az említett kettős feltételnek, az említett értelmezés érintetlenül hagyja azt a széles mérlegelési jogkört, amellyel az intézmények az említett bizonyítékok értékelése keretében rendelkeznek.
- 92 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 84–88. pontjában megállapította, az említett intézmények megközelítését nem igazolhatja annak az állítólagos szükségessége sem, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját az ugyanezen rendelet 9. cikke (5) bekezdésének második albekezdése alapján kell értelmezni olyan vállalkozás konkrét esetében, amelynek a részvényei többségükben magánszemélyek tulajdonában vannak, de amely *de facto* állami irányítás alatt áll.

- 93 Végezetül az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) és c) pontjának kivételes jellegére alapított érvelés tekintetében meg kell állapítani, hogy a megszorító értelmezés követelménye nem teheti lehetővé az intézmények számára, hogy e rendelkezést annak szövegével és céljával összeegyeztethetetlen módon értelmezzék és alkalmazzák.
- 94 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a fellebbezés alátámasztása végett hivatkozott első jogalapot megalapozatlanság miatt el kell utasítani.

A második, az exportszerződések lebélyegzésére vonatkozó eljárást érintő jogalapról

– A felek érvei

- 95 A Tanács és a Bizottság a második jogalapjuk keretében azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság túllépte a bírósági felülvizsgálat korlátait azzal, hogy az intézmények által elkövetett nyilvánvaló hibát állapított meg az exportszerződéseknek a CCCMC általi lebélyegzésére vonatkozó eljárásnak az intézmények általi értékelése tekintetében. A Tanács és a Bizottság ugyanis úgy véli, hogy azzal a megállapításukkal, amely szerint ez az eljárás a Xinanchem termékeire vonatkozó exportárak megállapításába való jelentős állami beavatkozásnak minősül, nem lépték túl az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában foglalt kritériumok alkalmazása tekintetében rendelkezésükre álló széles mérlegelési mozgásteret.
- 96 A Tanács és a Bizottság többek közt azzal érvel, hogy irreleváns, és ezenfelül téves az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, amely szerint a CCCMC nem kormányzati szervezet, és az árrendszert, valamint a legalacsonyabb árat annak tagjai határozták meg. Semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, hogy a CCCMC-ben tagsággal rendelkező társaságok piacgazdasági feltételek mellett működnek. Ellenkezőleg, az, hogy 39 kínai termelőből csupán 2 kérelmezte a MET megadását, arra utal, hogy e termelők többsége nem piacgazdasági feltételek mellett működik. Vélelmezni kell tehát, hogy a CCCMC cselekedetei egy állami irányítású gazdaság elvei szerint működő piaci szereplő cselekedetei, és az árak említett irányítási rendszere az egyéni exportőrök szabadsága korlátozásának minősül, mely olyan megfontolásokon alapul, amelyek nem a piacgazdaságra jellemzőek. Egyébiránt ezen utóbbi megfontolást alátámasztja az, hogy a kínai vámhatóságok az exportot csak akkor engedélyezik, ha az exportszerződést a CCCMC lebélyegezte.
- 97 Ezenfelül az Elsőfokú Bíróság megállapításaival ellentétben a Tanács és a Bizottság jogosan jutott arra az álláspontra, hogy a Xinanchem által az exportáraitra vonatkozóan benyújtott bizonyítékok irrelevánsak. Ezek a bizonyítékok ugyanis kizárólag azt támasztják alá, hogy vannak olyan, a CCCMC által jóváhagyott exportműveletek, amelyeknek az ára a legalacsonyabb árnál alacsonyabb. Az ilyen bizonyítékok azonban nem lehetnek elegendők annak megcáfolásához, hogy az alkalmazott rendszer a CCCMC számára lehetővé teszi az exportárak irányítását. Konkrétan az, hogy egyes exportműveletekre a legalacsonyabb árnál alacsonyabb áron került sor, nem árul el semmit azon kérdés vonatkozásában, hogy az ilyen áron kivitelezett egyéb exportokat elutasították-e. Az Elsőfokú Bíróság által alapul vett azon megfontolás, amely szerint az intézményeknek kell értékelniük az árakkal kapcsolatos gyakorlatot ahhoz, hogy megállapíthassák, hogy a jelen jogvita tárgyát képezőhöz hasonló rendszer ténylegesen korlátozza-e az exportőrök azon képességét, hogy az exportárakat függetlenül határozzák meg, nemcsak a bizonyítási teher megfordulását jelentené, hanem egyúttal lehetetlenné is tenné ezen intézmények számára, hogy e bizonyítási kötelezettséget teljesítsék, mivel gyakorlatilag soha nem tudnának bizonyítékot nyújtani az államnak az árak meghatározását érintő folyamatban való tényleges részvételét illetően.
- 98 A Xinanchem érvelése szerint még ha a második fellebbezési jogalap elfogadható is, meg kell állapítani annak megalapozatlanságát.

– A Bíróság álláspontja

- 99 Az Elsőfokú Bíróság, miután a megtámadott ítélet 141–150. pontjában megvizsgálta a Xinanchem által előterjesztett bizonyítékok tartalmát, ugyanezen ítélet 151. pontjában megállapította, hogy azok alkalmasak annak bizonyítására, hogy az exportárok jóváhagyására vonatkozó eljárást nem az állam írta elő, hogy az árakat maguk a CCCMC-ben tagsággal rendelkező glifozátsággyártók határozták meg, és hogy az a Xinanchem exporttevékenységét ténylegesen nem korlátozta. Az Elsőfokú Bíróság ebből arra a következtetésre jutott, hogy ezen információk bizonyító vagy elégséges jellegének kétségbe vonása és nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül a Tanács és a Bizottság nem juthattak arra a megállapításra, hogy a szóban forgó eljárással az állam jelentős irányítást gyakorolt az érintett termék árának meghatározása vonatkozásában, és hogy ez az eljárás az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése értelmében vett „jelentős állami beavatkozásnak” minősül.
- 100 Márpedig a Tanács és a Bizottság az említett vizsgálat és az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 141–151. pontjában tett ténybeli megállapítások vonatkozásában nem hivatkozott a bizonyítékok elferdítésére. Ezenfelül ezen intézmények nem vitatják, hogy – amint azt az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 151–155. pontjában megállapította – nem kifogásolták e bizonyítékok bizonyító vagy elégséges jellegét.
- 101 Továbbá meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság semmilyen módon nem tett olyan megállapítást, hogy az említett információk bizonyító erejűek, vagy jogilag kellően alátámasztják, hogy a CCCMC a Xinanchem számára nem határozta meg kötelezően a glifozát exportjaira alkalmazandó árat. Ellenkezőleg, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 151–155. pontjában kifejezetten azt állapította meg, hogy a Tanács és a Bizottság jogszerűen vonhatta kétségbe az információk bizonyító vagy elégséges jellegét.
- 102 A Bizottság azon érvelését érintően, amely szerint az a körülmény, hogy a CCCMC-nek lehetősége volt arra, hogy a referenciaár be nem tartása esetén az exportszerződések lebélyegzését megtagadja, első látásra az árakba való beavatkozás elegendő bizonyítékának tűnik, meg kell állapítani, hogy az intézmények az értékelésüket nem korlátozhatják az első látásra megmutatkozó helyzet elemzésére abban az esetben, ha a gyártó olyan bizonyítékokat terjeszt elő, amelyek alkalmasak éppen ennek a cáfolatára.
- 103 Továbbá – a Tanács és a Bizottság állításaival ellentétben – az Elsőfokú Bíróság semmilyen módon nem fordította meg a bizonyítási terhet azáltal, hogy a megtámadott ítélet 157. pontjában azt állapította meg, hogy az intézmények a jelen ügyben kötelesek voltak arra, hogy az exportszerződéseknek a CCCMC általi lebélyegzésére vonatkozó eljárás értékelésekor figyelembe vegyék a Xinanchem által benyújtott bizonyítékokat, melyek alkalmasak voltak annak igazolására, hogy az eljárás ténylegesen nem korlátozta a társaság exporttevékenységét.
- 104 Meg kell ugyanis állapítani, hogy bár a Tanács és a Bizottság nem köteles annak bizonyítására, hogy az exportszerződéseknek a CCCMC általi lebélyegzésére vonatkozó eljárás ténylegesen az exportárokra vonatkozó döntésekbe való jelentős állami beavatkozáshoz vezet, ezen intézmények a gondos ügyintézés elve értelmében kötelesek az elvárt gondossággal és pártatlansággal megvizsgálni a gyártó által benyújtott bizonyítékokat, és kellő mértékben figyelembe venni minden releváns információt az eljárás által a gyártó exportárokra vonatkozó döntéseire gyakorolt hatások értékelésekor.
- 105 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság nem azt állapította meg, hogy ezen intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy az említett eljárás ténylegesen korlátozta a Xinanchem képességét arra, hogy az exportárait meghatározza, hanem csupán azt, hogy az intézmények nem értékelték az előző pontból következő kötelezettségét teljesítő Xinanchem által előterjesztett bizonyítékokat.

- 106 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, az azon gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan, amelyeket a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén kell vizsgálniuk (a C-351/04. sz. Ikea Wholesale ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-7723. o.] 40. pontja; a C-398/05. sz. AGST Draht- und Biegetechnik ügyben 2008. február 28-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-1057. o.] 33. pontja; a C-373/08. sz. Hoesch Metals and Alloys ügyben 2010. február 11-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-951. o.] 61. pontja, valamint a C-191/09. P. és C-200/09. P. sz., Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP egyesített ügyekben 2012. február 16-án hozott ítélet 63. pontja), az említett intézmények ezen értékelés tekintetében széles mérlegelési jogkörrel rendelkeztek, és minden rendelkezésükre álló ténykörményt figyelembe vehettek volna annak értékeléséhez, hogy a Xinanchem által benyújtott bizonyítékok meggyőzőek-e, és azok elegendők-e annak az aggálynak az eloszlatásához, hogy e társaság az említett eljárás miatt nem határozhatja meg szabadon az exportárait. Ezenfelül – amint azt egyébiránt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 36. pontjában megállapította – ha továbbra is kétséges az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában megfogalmazott feltételek teljesülése, a MET nem adható meg.
- 107 E széles mérlegelési jogkör nem mentesíti azonban az intézményeket annak kötelezettsége alól, hogy kellő mértékben figyelembe vegyék a gyártó által benyújtott releváns bizonyítékokat. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már megállapította, hogy ha ezen intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, akkor a közigazgatási eljárásban az uniós jogrend által biztosított garanciák tiszteletben tartásának ellenőrzése még inkább alapvető fontosságú (lásd a C-269/90. sz. Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-5469. o.] 14. pontját és a C-405/07. P. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2008. november 6-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-8301. o.] 56. pontját).
- 108 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik, a Tanács és a Bizottság általános megállapításának érvényességére vonatkozó jogalapról

- 109 A Tanács harmadik jogalapja a megtámadott ítélet 160. pontjára irányul, amely pontban az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a MET kedvezményének a megtagadására vonatkozó, a vitatott rendelet (13), (14) és (17) preambulumbekkezdésében ismertetett indokok még együttesen sem alkalmasak a megtagadás igazolására mivel az egyes, külön-külön vizsgált indokok tekintetében megállapított hibák az intézmények által e tekintetben tett általános megállapításra is kiterjednek. A Tanács anélkül, hogy konkrét érvekre hivatkozna, annak állítására szorítkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság e megállapítása ugyanazon hibában szenved, mint e bíróságnak az első és a második fellebbezési jogalap tárgyát képező megállapításai.
- 110 Mivel azonban megállapításra került, hogy e két jogalap közül egyik sem megalapozott, és a Tanács a harmadik jogalapjának alátámasztása érdekében semmilyen konkrét érve nem hivatkozik, e jogalapot szintén el kell utasítani.
- 111 Következésképpen a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 112 Az eljárási szabályzat 122. cikkének első bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 69. cikkének 2. §-a szerint, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel pervesztes lett, a Xinanchem és az Audace kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére, az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is beleértve.

¹¹³ Az említett 69. cikk 4. §-ának első bekezdése értelmében a Bizottság, amely az elsőfokú eljárásban beavatkozóként vett részt, maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére, az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is beleértve.**
- 3) **Az Európai Bizottság maga viseli a saját költségeit.**

Aláírások